

god Ting, men her gælder det i særlig Grad, at den, som intet vover, intet vinder, og den store Succes naas som Regel kun ved et betydeligt pekuniært Indskud. Den klogeste Privatteaterdirektør, vi overhovedet nogen Sinds har haft, og en af de ganske faa, som ikke er blevet forarmet ved sin Direktørvirksomhed, Theodor Andersen, vidste det. Naar Theodor Andersen troede paa en Forestilling, sparede han intet for, at Iscenesættelsen kunde fremtræde saa straalende som vel muligt.

Aarhus Teaters Gagebudget forekommer mig at være alt for lavt. Da man i Aarhus med fuld Ret forlanger, at Repertoiret ogsaa skal omfatte de store Dramaer med deres oftest talrige rollehavende, tvinges Direktøren til at have et ret stort Personale. Men de Gager, han kan byde, er saare beskedne. Det er nu en Gang saaledes, at Skuespillere i Skuddet hellere vil spille i København end i Aarhus, og da der herhjemme ikke er Overflod af sceniske Talenter, og da Gagerne i København er større end i Aarhus, er det forstaaeligt, at det bliver uoverkommeligt for Direktøren for Aarhus Teater at samle et helt godt Personale. Han maa finde sig i, at de Skuespillere ved hans Teater, der gør mest Lykke, søger bort til København. Men dette kan blive skæbnesvangert for Aarhus Teaters fortsatte Bestaaen som Byteater med fast Personale. Thi hvis der ikke paa Aarhus Teater spilles væsentlig bedre Komædie end af de omreisende Provinsselskaber, er der Fare for, at Publikum i Aarhus vil blive trættet af hele Sæsonen igennem — og flere Sæsoner igennem — at se de samme Skuespillere og vil foretrække, at Teatret lejes ud til skiftende Trupper. Den Bypatriotisme, der i sin Tid ombøgede Aarhus Teater, er kendelig taget af, nu er man fuld af Kritik, undertiden uberegtiget Kritik, mod Teatrets Præstationer. Besøget er dalende, Underskuddet stigende. Heri har naturligvis Biografteatrene deres store Andel, Forlystelsesskatten sin. Men jeg tror, at Misæren først og fremmest hidrører fra, at man i Aarhus har stillet Forventninger til Teatret, som ikke er blevet opfyldte, og som ikke kan opfyldes.

Man har i haarde Ord angrebet den nuværende og den forrige Direktør. Med Urette! Teatrets første Direktør, Hr. Benjamin Pedersen, der bogstavelig talt sled sig ihjel i Teatrets Tjeneste, havde, da han endnu var arbejdsdygtig, de allerfleste af de Egenskaber, der udkræves til at være Leder af Teatret i Aarhus. Hans Efterfølger, Hr. Jacob Jacobsen, er en Mand af

Smag og Kultur, med Initiativ og scenisk Blik. Hr. Jacobsen er nu blevet vraget til Fordel for Hr. Garde. Jeg har al Respekt for Hr. Garde, men jeg tvivler meget om, at han har større Kvalifikationer som Teaterdirektør i Aarhus end Hr. Jacobsen.

Jeg kunde tænke mig, at Redningen for Aarhus Teater laa i et Samarbejde med det kgl. Teater i København. Jeg har tidligere her i Salen omtalt, at de statsunderstøttede Teatre i Paris, Théâtre Français og Odéon, har den Forpligtelse til de statsunderstøttede Teatre i Bordeaux, Marseille og Lyon at udlåne de Skuespillere, som ikke er med i det løbende Repertoire, og som har saa mange Aftner fri, at Rejsen med Udbytte kan foretages. Saa længe vi ikke har en Talescene her i København, er jeg tilbøjelig til at tro, at et Samarbejde mellem Aarhus Teater og det kgl. Teater med Held kunde etableres, uden at det kgl. Teater led Skade, og dette Samarbejde vilde give Aarhus Teater den Prestige, som det haardelig tiltrænger. Men saa vidt jeg ved, stiller det kgl. Teaters Direktion sig uvillig overfor Tanken.

Jeg kunde ogsaa tænke mig et Samarbejde mellem Aarhus og Odense Teatre, saaledes at Aarhus Teaters Personale i Forsæsonen skulde spille paa Odense Teater og i Hovedsæsonen paa Aarhus Teater og omvendt med Odense Teaters Personale. Jeg tror, at denne Plan, hvis økonomiske Fortrin er iøjnespringende, har været fremme, men uvist af hvilken Grund har Repræsentantskabet for Aarhus Teater slaaet den ned. Man ønsker der at fortsætte paa den gamle Maner. Der er, saa vidt jeg ved, skabt en ny Garantium paa 20,000 Kr., Kommunen skal være villig til at forhøje sit aarlige Tilskud med 5,000 Kr. Og nu faar man maaske 10,000 Kr. i Statstilskud. Det er jo ikke nogen ringe Kapital, der saaledes er stampet op. Dog, det er min Overbevisning, at den ikke vil svare til sin Hensigt, dersom ikke Udgiftsbudgettet — særlig Gagebudgettet — betydeligt sættes op, og dersom ikke Direktøren for Aarhus Teater i ganske anden Grad end nu stilles frit. Men der er jo en Mulighed for, at Repræsentantskabet for Aarhus Teater om-sider vil indse, at dette er det eneste rigtige. Og for denne Muligheds Skyld vil jeg, som sagt, stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

J. Sørensen: Jeg vil takke den højtæredede Kultusminister for hans Ændringsforslag om at bevilge 15,000 Kr. til Flytning af Lyngby Kirke i Vennebjerg Herred,